உ

சிவமயம்.

மாயூரம் நல்லதுக்குடி

கிருஷ்ணையரவர்களியற்றிய

அவையாம்பிகை சதகம்.

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

விலை அணா 2.

உ

சிவமயம்.

அவையாம்பிகை சதகம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

அவையாம் பிகைசதக மன்பா யுரைக்க
உபய சரண முதவுஞ்—சபைநடுவுள்
ஆடுகின்ற வையன்முத லன்பாகப் பெற்றெடுத்த
கோடுள * மா தங்கங் குறித்து.

நூல்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பாதாம் புயத்திற் சிறுசதங்கைப் பணியுஞ்
சிலம்புங் கிண்கிணியும்
படர்பா டகமுந் தண்டையுடன் பணியுங்
கொலுசுந் தழைத்தருளும்
பீதாம் பரமுந் துவளிடையும் பிரியா
தரைஞாண் மாலைகளும்
பெருகுந் தாள நவமணியும் புனையுங்
குயமு மிருபுயமும்

* மாதங்கம்-யானை; இங்கே யானை முகத்தினையுடைய விநாயகரைக் குறித்தது.

போதா ரமுத வசனமொழி புகலு
நகையுங் கயல்விழியும்
புண்ட ரீகத் திருநுதலும் பொன்போற்
சடையு மதிமுகமும்
வாதா டிபபே ரின்பரச வதனக்
கொடியே யுனையடுத்தேன்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௧)

அஞ்சு முகத்தி நலமுகத்தி யாறு
முகத்தி சதுர்முகத்தி
யலையிற் றுயிலு மான்முகத்தி யருணை
முகத்தி பரம்பரத்தி
பஞ்சா க்ஷரத்தி பரிபுரத்தி பாசாங்
குசத்தி நடுவனத்தி
பதுமா சனத்தி சிவபுரத்தி யாரத்
தனத்தி திரிகுணத்தி
கஞ்ச முகத்தி கற்பகத்தி கருணை
கரத்தி தவகுணத்தி
கயிலா சனத்தி நவகுணத்தி காந்தண்
மலர்போற் சதுர்க்கரத்தி
* மஞ்சு நிலத்தி பரம்பரத்தி மதுரச்
சிவத்தி மங்களத்தி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௨)

உச்சிக் கிளியே யருட்கிளியே யுணர்வுக்
குணர்வா யுயிர்க்குயிரா

* மஞ்சு - அழகு.

யுதித்த கிளியே பரவெளியி லொளிவான்
பழத்தை யுன்னிவரும்
நற்சொற் கிளியே கதம்பவன நகரில்
வாழும் பரைக்கிளியே
ஞானக் கிளியே மறைவனத்தி னடனக்
கிளியே சிவக்கிளியே
பச்சைக் கிளியே யன்பர் * ததி படரும்
வாவி யோடையினிற்
பரவுங் கிளியே நிதிக்கிளியே பவழக்
கிளியே பதிக்கிளியே
வச்ரக் கிளியே நவபீட வாசற்
கிளியே யருளமையும்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௫)

பண்டு மறையின் முடிவினுள்ளே பழுத்த
பழமே யருட்பழமே
‡ பரிபா கத்துட் பத்தர்நெஞ்சிற் படர்ந்த
பழமே நவமுடியே
என்றுங் நனிந்த திருப்பழமே யிமையோர்
தேடித் தேடியுமே
யெட்டாப் பழமே காசினியி லெவர்தாந்
தணையே யுணர்ந்தோர்கள்
கண்டு புசிக்கும் பதிப்பழமே கருணைப்
பழமே சிவப்பழமே
கயிலா யத்தி லான்முடி மேற் கனிந்த
பழமே கதிப்பழமே

---

* ததி - தத்துவம். ‡ பரிபாகம் - ஏற்ற பக்குவம்.

மன்றுண் மணக்கு மடியவர்க்கு மாயோ
கியர்க்கு முதலிநிற்கும்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (ச)

தேனே பாலே சருக்கரையே தெவிட்டா
ருசியே கற்கண்டே
சீனி யுடன்முப் பழச்சாற்றிற் சிறந்த
ரசமே செம்பொன்மலே
மானே மடலே மடக்கொடியே வளர்ந்த
வனமே திருவதன
மயிலே குயிலே யன்பரெலாம் வாரிச்
சொரியு மனுநிதியே
ஊனே யென்ற னுயிர்க்குயிரே யுள்ளும்
புறம்பே யுறுமொழியே
யொளிசேர் கனகக் கற்பகமே யுதித்த
சுடரே திருப்பரமே
வானே வானின் வளிக்கனலே வனமே
பூவே வரைமகளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (ரு)

பஞ்சா பாணி நவபூரணி பாரு
பாணி தவசாணி
பாமேஸ் வரியே யீஸ்வரியே பஞ்சா
க்ஷாத்தி பங்கயத்தி
எண்சா ணுடம்பிற் றெண்ணூற்று றிசைந்த
தத்வா திகமுகமே

யிறையோ னிடத்தி னடனமிடு மிமையோர்க்
காசே யேகவெளிக்
கஞ்சா சனத்தி னிலையாளே கருணை
லயத்து ளுறைபவளே
கன்னற் சிலையு மம்பூவுங் கரத்திற்
சிறந்த பராத்திருவே
வஞ்சா குலந்தீர் திருவடியர் மனத்து
ளுறையுங் கிருபைக்கடலே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சு)

எங்கு நிறைந்த வருண்மணியே யேக
மணியே யொளிர்மணியே
யிறையோ னிடத்தி னடனமிடு மிமைய
மணியே நவமணியே
கங்குல் பகலுங் கண்டவெளிக் கலைநான்
குடைய திருமணியே
கண்ணின் மணியே பொன்மணியே கமலா
சனத்தில் வளர்மணியே
தங்கு மடியா ரிதயமதிற் றழைத்த
மணியே நவமணியே
தாணிக் கொளிவா யிரவுபகல் தானே
வளர்ந்த தவமணியே
மங்குங் கருத்தை நிலைநிறுத்தி வதன
வெளியிற் படர்மணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எ)

அழியச் சனன வலைமுழுது மலையு
மனத்தை நிலைநிறுத்தி

யாதா ராதி யடிநடுவு ளருண
சலத்தின் வேரினுள் மின
சுழியைத் திறந்து வாயுவொற் சுடரே
ச்சுபூ ரகத்தா லுந்
தோன்றுங் கும்ப காதியுடன் சோதி
படரு ஞானவெளி
விழியுந் திறக்கு மதிக்குழம்பு மிகுந்து
சுரக்கு நவக்கிரக
வெளியா மேலே வெளிபடர்ந்து விம்மித்
தனையே யாண்டருள்வாய்
வழியைப் பொருத நாயடியேன் மனத்தா
மரையு ணீவருவாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அ)

கண்ணா ரமுதே யுனையெனது * கண்டான்
களிக்க மொழிகுளறக்
கதித்த வுயிரு முடல்புளகங் காணும்
பருவம் பெறுவேனோ
விண்ணா ரமுதே சிவபுரத்தில் விளைந்த
கனியே தேன்கடலே
வீசிப் படர்ந்த கமலமதில் வீற்றே
யிருக்கும் விழிச்சுடரே
பெண்ணா னதுவே யாண்வடிவே பேணு
மலியே பிறங்கொலியே
பேதை நாயே னிதயமதிற் பிரியா
திருக்குந் தவக்கொழுந்தே

* கண்டான - கண்தான்.

மண்ணு டியவ னிடப்பாகம் வளருங்
கொடியே மடமயிலே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௯)

தீரா மயக்கப் பிணிநோயைத் தீர்க்கு
மருந்தே யருமருந்தே
தேவா திகளு மறியாத ஸ்ரீகிருஷ்
ணு தி * சோதரியே
ஆரா திப்பார் பூசிப்பா ரமைந்துன்
மை மதைநினைப்போ
ரடுத்தோ ரின்ப சுகமுமுனை யடையு
மெனவே மறைவிளம்ப
நேரா யிருந்து களிப்பவளே நித்யா
னந்த சுகப்பொருளே
நெறியே குறியே யெனையாளு நிமலி
யமலே சுகத்தாளே
வாரா கினியே துட்டரிட மனத்தை
யழிக்குஞ் சினத்தாளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௧0)

மெய்யிற் படர்ந்த வருட்கடலே வினவு
ஞான முளரியினில்
விரிவாய்ப் பொருந்தும் பாகிநியே வினையை
யகற்றும் பதமுடையாய்
உய்யுந் தவத்தோர் மேலோர்க ளுறுதி
யுடனே மகிழ்பதியே

---

* சோதரி - சகோதரி.

ஒன்று யோக முடிவதனி லொளியாய்
வெளியா யுதித்தவளே
செய்ய கமலத் தயன்மனைவி தினமும்
பணியுந் திருவருளே
தேகா தேகக் கொடியையெலாஞ் சிறந்து
நிறைந்த சின்மயமே
வையத் தடங்கா வருளமலை வருண
வருண வொளிமணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கக)

வன்ன மொன்று யிரண்டாகி வளர்ந்தோ
ரைந்தா யெட்டாகி
வானும் வானின் வளிக்கனலாய் வனமாய்ப்
பாராய் வகையைந்தாய்ப்
பன்னு மறையோர் நான்காகிப் பரந்த
சாத்ர முடனாறாய்ப்
பதினெண் புராண வாகமங்கள் பரிந்தோ
ரிருபத் தெட்டாகி
உன்னி நெடுமா லயனாலு முலகை
வகுக்கக் காப்பாற்ற
வுடனே சங்கா ரித்திடவு முமையா
ளொடுநின் கேள்வனுமாய்
மன்னி நிதமு மூட்டிவைத்த மதலாய்
மேரு மகளாக
மயிலா புரியுல் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கஉ)

தந்தை தாயார் சுற்றத்தார் சகல
வாழ்வு முனதருளே

தமியேன் செய்யும் வினையுனது சடல
முனது வுயிருனது
சிந்தைக் கிசைந்த வடிமையென் றும் செகத்தி
லெவர்க்குந் தெரியாதா
சிந்தா மணியே யெனக்குவருஞ் செயலே
யுனது செயலலவோ
சொந்த வடிமை கிடந்தலையச் சும்மா
விருந்தா லுனைவிடுமோ
சோதி வதன மணிவிளக்கே * துவாத
சாந்தப் பெருவெளியே
மைந்த னெனவந் தாண்டருள்வாய் வசன
வதனி நவச்சரணி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கக)

பேயே னூமை விழிக்குருடு பேணுஞ்
செவிடு கான்முடமாய்ப்
பிள்ளை யெனவே யீன்றவர்க்குப் பிரிய
விடவு மனதாமோ
நாயேன் செய்யும் வினைமுழுது நலமாய்ப்
பஞ்சுப் பொறியெனவே
† நகத்திச் சிவத்து ளெனதுயிரை ஞானப்
பதியுட் சேர்த்தருள்வாய்
ஆயே யமலே யருட்கடலே யகிலா
தார முடிவிளக்கே
யணங்கே யிணங்கு மடியவர்கட் கமுத
ஞான மருளரசே

---

* துவாதசாந்தம் - பன்னிரண்டா மவத்தை. துவம் - இரண்டு, தசம் - பத்து. † நகத்தி - அகற்றி.

மாயே செகமோ கனமான வடிவே
முடிவே மலைமகளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கச)

எண்ண வடங்கா தெனதுசென்ம மேட்டி
லெழுதி முடியாதங்
கிடிப்பார் நீண்ட மரம்போலு மெமனர்
பதியி லடைந்தஃது
பெண்ணின் மயக்கம் வினைமயக்கம் பிறவி
மயக்கந் துலைபாது
பித்தர் சாலப் புலைபருடன் ப்ரமைகொண்
டடிமை யலைவேனோ
வண்ணக் கலையே கதிமுதலை வனசப்
பதியே யதிமதுர
வனமே கனமே யோகியர்கண் மனமே
குடியே வாரிதியே
மண்ணிற் கனக முடிநடுவுண் வாதா
டியபே ரொளிவிளக்கே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கரு)

பறந்த பறவை நாற்காலாய்ப் படரும்
விலங்கு மூர்வனவும்
பதிய தனில்வாழ் சீவர்களும் பாரி
னிலையாந் தாபரமும்
பிறந்த மனிதர் தேவரொடு பிசகா
தெடுத்த செனனமதிற்
பெற்ற தாயா ரெத்தனையோ பிறவி
மனையாள் புதல்வர்களும்

நிறைந்த கோடா கோடியினி னிலையா
னதுவு மொன்றறியே
னீயே தாயென் றநுதினமு நெறியே
யருளிப் பிறவியினி
மறந்து விடவு முனதுபப வனச
மலர்த்தா ளீந்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கசு)

செடத்தை யெடுத்து மயல்நிகழத் திகைப்பி
னுயிரு மகப்படவுந்
தேசா சார வதிமோகத் திருக்கில்
மனமு முருக்கமுடன்
கடத்தை யெனதென் றபிமானக் கருமா
மயிலா ருடனுசைக்
காத லதனி னுயிர்மறைந்து கலங்கிக்
கலங்கி யலைவேனோ
நடத்தை யறியாப் பரிபாக நாவா
னுன்ற னிருபதத்தை
நம்ப மனதி லுறுதியொன்றாய் நாட்டி
யென்னையோ ராளாக்கி
மடத்தை யறிய வதிலமைப்பாய் மதிவா
ணுதலே மலைமகளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கஎ)

காவே யிலங்கும் பொன்னிநதிக் கரையே
யிலங்கு மயிலைநகர்
கங்கை முதலாம் புண்யநதி சுருதிப்
பணியு மூதூரே

பாவே யிலங்குங் கவிவாணர் பகரு
மறைவே தாகமங்கள்
பயிலும் வீதிக் கமுகிளநீர் பாயும்
வாழை குருந்தேறும்
ஆவே யிலங்கு வயல்சூழு மதிலே
நானு விருக்ஷமுட
னமுத ரசமாய்க் கனிபழுக்கு மருகிற்
பறவை யினஞ்சூழும்
மாவே யிலங்கு மநுதினமு மருவுங்
கயிலை நிகராமம்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கஅ)

என்ன மயக்க மிதுபுதுமை யிதையா
ருடனே யானுரைப்பே
னெடுக்க முடியா வினைச்சுமையை யேழை
தலைமீ தெடுத்தேற்றி
மன்னிப் பிறக்க விடமுமன்றி வாகாய்
நடக்க வழியுமன்றி
மயக்கக் கொடுவேல் முனைக்கானில் வனவே
டர்கள்செந் நாயுடனே
என்னை மறிக்கக் கொடுமையுட னெழுந்தே
* யுழுவை பாய்ந்திடவிட்
டிதிலே நிறுத்தி யலைச்சலைவிட் டெங்கே
யொளித்தா யீஸ்வரியே
வன்ன மயிலே யெனக்குரைத்த வசன
மதுபொய் யானதென்னே

* உழுவை - புலி.

மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கக)

பாகு சேருங் குழலணங்கே பணத்தை
யணியுஞ் சதுர்த்தோளி
பாதி மதியுங் கதிரணியும் பரம
ஞான வெளிச்சுடரே
ஆகும் பருவ மறிந்தென்ற னுவி
யாமுன் னுபயபத
மடுத்துக் கவிதைச் சாந்தொடுத்தே யமைந்து
பொழிய வரந்தருவாய்
ஏகு மயக்கத் துட்டருட னினிதா
வெணச்சேர்த் தகற்றுதே
யிமவா னளித்த திருமகளே யெங்கு
நிறைந்த பெருவெளியே
வாகு பொருந்துங் கிருஷ்ணனது வரிசைத்
துணைவி சுகவதனி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உ0)

விதியின் முறைமை யெத்தனைநாள் வினையிற்
படுவ தெத்தனைநாள்
விசுவா சிக்கக் கொடுமையன்றி வினையும்
பகையு மெத்தனைநாள்
அதிக வினையு மெத்தனைநா ளற்ப
வாழ்வு மெத்தனைநா
ளதிலே குரோதித் திருப்பதெலா மழியும்
வகையு மென்நாளோ
பொதிகை மலைய னரியபனும் புகழ்சேர்
காமன் றிசைப்பாலன்

போற்று முன்ற னிருசரணம் பொருந்தி
மகிழ்வ தெந்நாளோ
மதியைத் தரித்த முகில்வேணி மயிலே
குயிலே வான்மணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உக)

சிந்தா மணியின் பூசைசெய்தாற் செகத்தி
லெவர்க்குங் குறைவருமோ
செல்வ முடனே கல்விதருந் திரளாம்
வினைக ளென்பவெலாம்
முன்று ஞன போதிலையே முதல்வி
யுன்ற னருளூலகில்
மூழ்கிக் கனமாய் வினையிருளு முறியப்
படர்ந்து மறைந்ததுபோல்
இந்தா வெனவே நீகொடுத்த வியல்பே
யல்லான் மானிடரோ
டேற்கை சேர்க்கை யவருரைத்த தேதா
கிலுமுண் டோவுரையாய்
மைந்தா வெனவே யமுதளித்த வகையை
நீயு மறந்தாயோ
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உஉ)

வெகுநாட் பழய வடிமையென மிகவுங்
கனிந்தே யருளளித்து
வெளியைக் காட்டிக் களிப்புடனே விம்மி
விழிநீர் சொரிந்தருளத்
தகுமெய்ஞ் ஞானச் சாரமெலாந் தந்தோந்
தந்தோ மென்றுரைத்த

தாய்தான் மறந்தா லுலகிலினித் தானார்
பகையா ரென்னசெய்கேன்
புகழ்நா ரணியே யுன்னைவிடப் பொருளு
மருளும் வேறுமுண்டோ
பொல்லா தவனா னாலும் பிள்ளை
யிவனென் றருள்புரிவாய்
வருத்த சேயைப் பால்கொடுத்து வளர்க்கா
திருக்குந் தாயுமுண்டோ
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௨௫)

* சோத்ர வழியால் வருவினையுந் † தொக்கு
வழியால் வருவினையுந்
தொடருஞ் ‡ சட்சு வழியாலுஞ் சொன்னா
வுடனே § யாக்ராணம்
பார்த்த வழியிற் கணமதைப் பற்றி
யுயிரைக் கலங்கடித்துப்
பண்ணும் வினையும் வெகுகோடி பாழ்போ
னதுவும் வெகுகோடி
ஆற்றிற் கரைத்த புளியெனவே யாச்சு
தொருவர்க் குதவியன்றி
யடியேன் முன்னா ளொருவருக்கு மாகா
தவனோ வதையினித்தான்
மாற்ற வகையு மறியாயோ வருத்த
வெண்ணையு மறந்தாயே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௨௪)

---

* சோத்திரம் - காது. † தொக்கு - தோல். ‡ சட்சு - கண்.
§ ஆக்ராணம் - மூக்கு.

நாளோ வினையோ வீணாளோ நானு
தொழிலுக் கானதுவு
நலஞ்சேர் நிட்டைக் குதவிவரு நாழி
யொன்று மினுமிலையோ
சூளைக் குயவன் விதிவசத்தாற் றுக்க
சுகமுந் தொடர்ந்துவரத்
துன்மார்க் கத்தால் வந்ததென் றுஞ் சொல்வார்
பாரிற் சூழ்மனிதர்
வேளைக் கிசைந்த மொழிபேசி வினையிற்
புகுந்த சுகம்போதும்
விமாயை யொழித்தே யமலசுக வெளியைப்
பொருத்தி வினைப்பிறவி
மாளும் படிநீ யருள்புரிவாய் வாலாம்
பிகையே வான்மணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௨௫)

என்ற னினைப்பு மினிக்கடந்தே யேக
வெளியி னிலைதுறந்தே
யிரவு பகலு மற்றவிட மினிதா
கியபே ரொளிவிளக்கே
சந்திக் கரையின் முடிவேற்றித் தனையுந்
தலைவ னடிசேர்த்துச்
சாட்சாத் கார பூரணமாய்ச் சர்வா
னந்த மாயிருக்க
உன்ற னிருதா ளடிக்கருணை யொளிசேர்
கனகக் கிரிமுடிமே
லுதித்தா யெனது வினையறவு முமையே
யிமையோர்க் கரசான

மந்த்ரக் கலேச்சி நவகோணம் வாழும்
யோக நாயகியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௨௬)

காமக் கிரிபீ டத்தழகி கனக
சபையி னடனமிடுங்
காலி வீரி கவுமாரி காமேஸ்
வரியே யீஸ்வரியே
பூம தேவி நான்முகவன் புணரு
மனைவி யிந்த்ராணி
புகழ்நா ரணியுந் தினம்பணியும் பூர்ண
கலேயே கதிமுதலே
சோம னுதய மணிநுதலே சுருதி
ஞான முடிமுதலே
துவாத சாந்த நிலேயாளே சுகமே
ஞான மணிவிளக்கே
* வாம நயனி யுதிருபி வனசா
கினியே மாமணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௨௭)

மூலத் துதிக்கு ஞாயிறுபோன் முளரி
யிதழாய்ச் சதுர்முகனுய்
மூல வுந்தித் திருமாலாய் மூளுங்
கால காலனுமாய்
மேலுற் றருளுஞ் சதாசிவனும் விரியு
மிதமொன் றருள்பரையும்

* வாமம் - அழகு.

வித்தா ரமுமா யுலகனைத்தும் விரிவாய்
நின்ற விரிசுடரே
ஞாலத் தமைந்த விருபதமு நடனச்
சிலம்புங் கிண்கிணியு
நறுகும் பெருகு மிந்துநிதி ஞான
நிதியாம் பரமநிதி
மாலற் றவர்க்கு முதவிநிற்கு மதா
வசனி நவசாணி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உஅ)

ஏன்றுன் மயக்கத் திருவினையு மிடியும்
வகையும் பொருதாதோ
வேழை தனையே பகைப்பவர்க ளிருமா
நிலத்திற் சலிமையுண்டாய்
நான்றுன் பெரிய னென்றுரைத்த நாவும்
வாயு மிகவடைத்தே
நகரிற் பயண மாகிவர நடத்தாய்
கருணைச் சுடர்விளக்கே
தான்றுன் செய்த வினைமுழுதுந் தனக்கே
யன்றி மனக்கவலை
தன்னுற் போமோ வென்மனதுட் டவழ்ந்து
புழுங்கு தென்னசெய்கேன்
வான்றுன் பாவுந் திரிபுரையே மௌனு
தீப மலர்க்கொடியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (உகூ)

தள்ள மயக்கந் தொடராமற் கவலைப்
பிணிகள் படராமற்

கனவை நிஜமாய்த் தொடர்ந்தடர்ந்து கரைய
விழியின் புனலாருய்த்
துள்ளி மனந்தான் மிகச்சலனந் தொடுத்துத்
தொடுத்தே யலையாமற்
சுகமா யுன்ற னிருபதத்தைத் தொண்டன்
மனதுட் கொண்டருள்வாய்
உள்ள படியே மனத்தடத்தி லொன்ருய்
வாழுங் கனியமுதே
வோங்கா ரத்துக் குள்ளிருந்தே யுயர்ந்த
கமலா சனத்தாசே
வள்ளன் *மயத்தி யருண்மயத்தி வனச
முகத்தி கனகசத்தி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௩௦)

பெரியோ ரெவரைப் பழித்தேனே பிரம
தவத்தை யழித்தேனே
பெற்ற தாயார் பசித்திருக்கப் பேணி
வயிற்றை வளர்த்தேனே
அரிய தவத்தோர்க் கிடைஞ்சல்செய்தே யற்ப
ரிடத்திற் சேர்ந்தேனே
வறியா மையினு லென்னகுற்ற மார்க்குச்
செய்தே னேவறியேன்
கரிய வினைதா னெனதறிவைக் கலங்க
முடித்த முடிச்சதையுங்
கரைக்க வுன்கிர் பானந்தக் கடாக்ஷம்
பொருந்தி யருள்புரிவாய்

* மயத்தி - அழகுடையவள்.

வரிவிற் புருவ மடமானே வதனும்
பிகைவா லாம்பிகையே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௬௧)

கனத்த மலையை யெடுத்தணுவாய்க் காலா
லூன்றி மீதுவைத்தால்
கால்தான் தாங்க வசமாமோ கருணை
நிதியே யினியுனது
சினத்தை மகன்மேற் பொருத்திநின்றாற் சிறியேன்
பொறுத்து நிலைப்பேனே
சிவமே யுனது தயவுவரச் செய்வா
யினி * யஞ் சுகவினமே
தொனித்த மறையின் முடிவிளக்கே சோதி
வதனச் சுடரொளியே
சுத்த வியோம மண்டலத்திற் சுகமாய்
வளருந் துரந்தரியே
மனத்து ளழுக்கை யகற்றியுன்றன் மலர்ப்பா
தமதிற் சேர்த்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௬௨)

கிளியே யருண வொளிச்சுடரே கிர்பைசேர்
வதன முழுமதியே
கொடியா முன்ற னிருபதநான் கிடைக்கும்
வகையும் பெறுவேனே
ஒளியா யிருக்குங் கனகசபை யொன்றே
யிரண்டே விபரிதமே

---

* அஞ்சுகம்-அழகிய கிளி.

யுரைக்குங் கருணா நிதிமயலே யுதித்த
பாம னுடனும்
அளியா ரமுதே பரம்பரையே யணுவி
லணுவா யண்டபிண்ட
மமர்ந்த சிவமே ஞானவெளிக் கரசே
வேதத் துட்பொருளே
வளியே சுழியி னடமிடுகண் மணியே
யெளியேற் கினியருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௩௩)

கவலைக் கடலின் வினையலையிற் கனத்த
மனமா கியமடுவிற்
கைசீச் சாக நீஞ்சவென்றுற் கரைதா
னடுத்துக் கிட்டவில்லை
* சவல மலையி விடர்படவுந் † தகையும்
வெகுளி காமமது
தாவி வரவுங் கைப்பிடிக்கத் தாணு
தரவு மில்லாமல்
குவளை விழியிற் புனல்பெருகக் கோகோ
வெனயா னழுதுநின்றுற்
குறித்துன் னருட்டோ ணியிலேற்றிக் கொண்டே
கரையிற் சேர்த்தாள்வாய்
மவுனச் சிவனா ரிடப்பாகம் வளருங்
கருணா நிதிமயிலே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௩௪)

---

* சவலம் - நடுக்கம். † தகையும் - இளைக்கும்.

நல்லார் நடக்கும் வகையறியே ளுறை
னெனவே யுலகமதில்
நாடு வீடு மாடுமக்கள் நம்பு
மனையாள் வாழ்வதனில்
பொல்லா வறுமை பொருந்திவரப் புல்லர்
தம்பால் வருந்திநின்று
பொழுதை வீணுக் கழித்தொழித்துப் பொய்யா
முடலம் வீழ்ந்துவிடில்
எல்லா மெனதென் றிருந்தவெலா மெள்ள
ளவும்பின் றொடர்வதில்லை
யிவைநீ நிறுத்தி மயக்கவதை யானே
வறியேன் விதிவசத்தால்
வல்லா ணவத்தா லழியாதென் மனதிற்
குடிகொண் டாண்டருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கடு)

அடியார் செய்யும் வினைதனக்கோ ரருள்செய்
துவந்து காக்கிலையோ
யான்மாத் திரந்தா னுன்றனுக்கே யாகா
தவனுய்ப் போனேனே
படிமேன் முன்செய் தவக்குறையோ பத்தர்
தமக்குத் தீம்புசெய்த
பாபந் தானே வறியாமற் பலவா
யென்ற னுயிர்மறுகி
முடியாக் கலக்கங் கொள்ளவைத்து மூழ்காற்
றடிக்கு தென்னசெய்கேன்
மோச மான விருவினையில் முளைத்தே
யெழுந்த செனனமதை

மடியக் கிர்பைதா னினியருள்வாய் வைய
வாலைத் திரிபுரையே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கசு)

எங்குஞ் சரியாய் நீயிருந்தே யேற்றல்
குறைச்சல் பேதகத்தி
லெண்ணு துயிரை யிப்பிறப்பி லேதான்
வயது மறியேனே
சங்க மாழி தரித்தருளுஞ் சகல
வுயிர்க்கு முயிர்க்குயிராய்த்
தானு யிருந்த தவப்பொருளே தமியேன்
செய்த வினைமுழுதும்
மங்கும் படியே நீபார்த்து மயங்காக்
ககனப் பெருவெளியில்
மாறுக் கருணைக் கமலமதில் வாழக்
கிர்பைநீ தானருள்வாய்
வங்கங் கொழிக்கும் பொன்னிநதி வளர்ந்த
புனலா றிசைந்துவரு
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கஎ)

ஓல மிடவு மமலையுந்தா னுறுதி
மனதிற் பொருத்தவில்லை
யொருகா ழிகையா யினுமிடிய னுபய
பதத்தைத் நினைத்ததில்லை
கால மறிந்து நினதடியார் கருது
மொழியுங் கேட்டதில்லை
ஞனமா கியசம் சாரமெனுங் கடலி
னிடைவீழ்ந் தலைமோத

நீல விருளில் விழிக்குருடாய் நின்றே
மயங்கிக் கிடப்பேனை
நீதான் கிருபை பொருந்தியுன்ற னெறிதா
னளித்து நிலையில் வைப்பாய்
வாலை முடிவே கனகமுடி வான
திருவே மலைமகளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௩அ)

ஆண்ட வளுநீ யாமாகி லழகு
துரைச்சி நீயாகில்
அருண னிறத்தி நீயாகி லமுதச்
சிவத்தி நீயாகில்
பூண்ட விமயா சலத்தினுயர் பொன்னே
நீதா னுமாகிற்
புகழ்ந்தே யெனக்குன் னருண்முலைப்பால் புசிக்கக்
கொடுத்த தாயாகில்
நீண்ட புகழ்முன் சமயமெனு நெறிதந்
ததுவு நிசமாகில்
நிலத்தி லெனையே பகைத் தாட்டும்
நோில் லாப்பாழ்ம் பேருடலம்
மாண்டு விடவே யருள்புரிவாய் வாரா
கினியே யருண்மணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௩௧)

அலையிற் றுரும்பாய் மனதலைய வனலின்
மெழுகாய் மனமுருக
வழிந்த பழம்போ லுடல்தளர வருவி
விழிகள் புனல்சொரிய

கலையி லறிவும் பிசகிநின்ற கலக்க
மதனை யகற்றியொரு
கனஞ்சே ருன்ற னிணையடியைக் காண
வசங்கொண் டிருக்கவைத்தாய்
சிலையைப் பிடித்த காத்தழகி சிவத்தி
தவத்தி பவமகற்றி
செயமே தரித்த மனோகரத்தி சிந்தா
மணிரத் னுபாணி
மலையிலுதித்த நவபீட வாச
முறைமா யேஸ்வரியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சு0)

உடலும் பகைக்க வகம்பகைக்க வொக்கப்
பிறந்தார் மனையாட்டி
யுடனே பகைக்க வூர்பகைக்கவொழிந்த
பெரியோர் களும்பகைக்கக்
கடலும் பகைக்க நிலம்பகைக்கக் கனல்கால்
ககன முடன்பகைக்கக்
கருதி யிருக்கும் வேளைபதைக் கண்டா
யோவென் மாதாவே
சடலந் தனையே பகைப்பதல்லால் சர்வ
மூல முதல்வியுனைத்
தானே பகைக்க மிகக்கபவர் தம்மா
லாமோ தார்க்குழலே
மடலம் பரையே புனையடுத்தேன் வந்தென்
றனைநீ காத்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சக)

உற்றூர் பெற்றூர் தமைவேண்டே னூழி
வினையால் வரும்பொருளே
யுடலம் வேண்டேன் செழித்திருக்கு மூரு
மூலக மதைவேண்டேன்
சற்று யினுமிவ் வுலகினுள்ள தன்மா
திகளும் வரவேண்டேன்
றன்னை யறிய வறிவருளுந் தாயே
யுன்ற னிருபதங்கள்
பெற்று ரடியேன் சிரமதனிற் பிரியா
திருக்க வகைவேண்டிப்
பிடித்தே னெனது மனதுறுதி பிசகா
திருக்க வரமருள்வாய்
மற்று ரையுநா னம்பவில்லை வரையின்
மகளே யுனையடுத்தேன்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சஉ)

ஒன்றே டொன்று நெருங்கியிந்த வுடலை
விலக்கி யுயிர்நெகிழ
வுற்றகால மதனி லெனக் குனது
பதங்க ளெதிராக
நின்றே யெனக்குன் னருளளிப்பாய் நீயே
கருணைக் கடல்மயிலே
நேரி லமைந்த பரநிதியே நித்யா
னந்த மானவளே
அன்றே பணைத்து மொன்றுக வானு
ரிடத்தி லிருப்பவளே
யடர்விற் புருவ மணிநுதலே யமுதே
யென்ற னகத்துயிரே

மன்றே பொருந்து மிருபாத மறவா
திருக்க வரமருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௪௩)

அன்பத் தோரா மக்ஷரத்தி யகிலாண்
டத்தி யந்தரத்தி
*யமல சுகத்தி யருமயத்தி யருண
நிறத்தி யம்பரத்தி
எண்பத் தோராம் பதங்கடந்த வேக
வெளிச்சி காரணத்தி
யிமயா சலத்தில் வந்தருளி யிருநா
ழிகைநெற் கொண்டுலகில்
உம்ப ரடியர்க் கறம்வளர்த்த வுமையே
யருள்வா ரிதிமாதே
யுனது பதத்தை யடியேனு முரைத்து
மகிழ வரமருள்வாய்
மண்பூத் தலருங் கமலமதில் வளருங்
கனமே கொடியனமே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௪௪)

மண்ணால் கரகந் தனைப்பிடித்து வாரி
யெடுத்துத் தலைமீது
வைத்தே யாடும் பூசாரி மனம்போ
லெனது மனமுன்றன்
அண்ணாந் திருந்து குறிபார்த்தே யசையா
திருக்கி லசைந்துருகி

* அமலம் - அழுக்கின்மை.

யமுத தாரை யொழுகிவர வதனுட்
பொழுதைச் செலுத்தவருள்
* ஒண்ணுங் கனக முடிப்பொருளே யுள்ளச்
சிவமே நவரசமே
யொன்று யூக மனத்துயிரா யுயிருக்
குயிரா யிருந்தவளே
வண்ணு லயமே ஞானவெளி வனமே
யெனவந் தாண்டருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சரு)

அவகா லத்தில் மனமுமெனக் கடங்கா
தெழுந்தே யெழுந்துவிம்மி
யகத்தைப் படைத்தே யுனது திரு
வருளத் தா திதனை மறந்து
பவமா மயலா ருடன்சேர்ந்து பண்ணும்
வினைநா னென்னசொல்கேன்
பார்க்க வென்று லதற்கொருவர் பகைப்பா
ருலகி னுள்ளவர்கள்
சிவமா யிருந்த சமுத்திரத்தைத் திருகாய்
நினைக்கு திதின்வலுமை
தேய்த்தே யுனது திருவருளைத் திறமாய்த்
தாவே வாமளிப்பாய்
மவுனு தீப வலர்கொடியே வனமு
லிகையே பூரணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சகூ)

---

* ஒண் - பிரகாசம்.

வினையின் பயனே பயனதனை வெறுக்கத்
தறிக்கப் போகாதோ
வெய்யோ னுதயத் தெதிர்பனியும் விம்மிச்
சுரந்து வளர்ந்திடுமோ
நினையு நினைப்பு மதற்காதி நீயு
முனது பதியோனு
நிசமா யென்றன் வசமானால் நில்லா
தெ[illegible] வெவ்வினையும்
தனையே யறிந்தா லின்பதுன்பத் தடைதான்
வந்தா லதுநிகரோ
தகைசே ரிவைகட் கஞ்சுவரோ தாயே
மிகுந்த சவுந்தரியுன்
மனையை யறியக் கருணைபுரி மணிநா
தாக்தத் திணிச்சுடரே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௪௭)

கனிந்து கனிந்துன் றனைப்பாடிக் கசிந்தே
யிருகண் புனல்பெருகக்
காதுன் னுபயத் திருவருளாங் கதையைக்
கேட்ப வகைபுரிவாய்
இனந்தா னுறவாய் மனம்புழுதைய வெந்த
நாளும் வருந்தியிந்த
விடத்தி லிருந்தால் மயக்கமரு விரவும்
பகலு நினதருளே
நினைந்த படியே சிந்தைசெய்ய நெறியை
யுதவி யெனைக்காப்பாய்
நித்யா னந்தப் பழம்பொருளே நிமலி
யமலை புகழ்விமலி

வனத்த சடலத் தொழிலுனது மதியே
யிதமா யருள்புரிவாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சஅ)

குலந்தான் நலந்தான் குடியிலுள்ள குணந்தான்
கனந்தா னெமதெனவே
கொள்ளுங் கயவர்க் கதுவசனங் குலவு
முன்ற னிருபதத்தைச்
சிலந்தி யிழைபோ லறிவுருகச் செகத்திற்
கண்டு பிடித்தவர்க்குச்
செகதூ ஷணிப்பு நகைப்புமென்ன செய்யு
மவரை மலர்க்கொடியே
அலர்ந்த முளரி முகத்தாளுன் னடிமை
யான நாயேனை
யார்தா னகைத்துப் பழித்துமென்ன வாதி
கிருஷ்ணன் றன்றுணைவி
மலர்ந்த மனமா ரடியவர்பால் வளரு
மொளிசேர் நிலமாதே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சகூ)

நீர்மேற் குமிழி யாமுடலை நிலையா
மெனவே கபவரெலாம்
நின்று புவியிற் றனந்தேடி நீள
மயக்கான் மிகவாடிப்
பார்மேற் பெரியோர் தமைப்பழித்துப் பண்ணும்
வீணகர் வெகுகோடி
பாவி யர்கள்பாற் சேரா துன் பதமே
கதியாய்ப் பொருந்திவைப்பாய்

கார்மேற் பொருது மதிக்கதிரே கனகா
பாணி மணிப்பிறையே
கனக முடியில் வளர்ந்தெழுந்த கஞ்சா
சனத்து நிலையாளே
வார்மேற் பொருது மலர்க்கரத்தி வானில்
வளரு முகில்வேணி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௩௦)

ஏழை யென்னையே காக்கவகை யெடுத்த
வுன்ற னிதயமெலா
மிரங்கி யிரங்கிச் சலித்துமதி யென்னையே
குறிக்கப் பொருந்திலேயோ
சூழ வுன்ற னிருபதத்தைச் சுகமாய் மனதிற்
பொருத்தி யின்னஞ்
சொந்த வடிமை யாக்கிலையோ சும்மா
விருப்ப தென்வகையோ
ஆழி யமுதை யடுத்தவருக் ககத்திற்
பசியு முண்டாமோ
வமுத வருஷம் பொழிந்திடிலென் னதிட்ட
மதிலோர் குடியாக
வாழப் பிடித்தா யுன்னையென்னால் வசனித்
திடவாக் கினைதருவாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௩௧)

கொடுங்கை தன்னு லெடுத்தசிறு குழந்தை
தனைத்தா யெறிவாளோ
கோபங் கொண்டால் யானிகரோ குலவுங்
கருணை நிலையாளே

அடங்கி யுனது கோபமெலா மகற்றி
யெனது பரிதாப
மறிந்து கிர்பைதா னருள்வேண்டி யாள்வாய்
வேத் விழிப்பொருளே
துடங்கும் பரம னிடப்பாகத் தொளிரு
மணியே யணித்தாயே
துலையாச் சனன வலைபகலத் தோற்று
முனது துணைப்பாதம்
மடங்கத் தெரிய மனதடங்க வாரிக்
கருணை பொழிந்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (ருஉ)

கானலதனைப் புனலாகக் கருதி
நினைக்கும் வாறதுபோற்
கவலை யுடனே குடும்பமெனுங் கனவா
கியபொய்ம் மாய்கைதனில்
ஈச ருடனே யிருந்துசொல்லி யெல்லா
மெமதென் றுயிலாக
விறுமாப் படைந்து மனம்வீணு யிருந்து
கலங்கித் திரியுதையோ
நாணு னெனவே மகிழ்ந்திருந்த நடத்தை
யறியச் சிவபுரத்தில்
நாதன் கழல்க ளுணர்வினுள்ளே நடுவாழ்ந்
திருக்க வருள்புரிவாய்
வாணு னந்தத் தவக்கொடியே வனச
மதியே வாணுதலே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (ரு௩)

நிலங்கால் ககனங் கடலனலும்
நீளவிருந்த நெறிச்சுடரே
நிரவி யுலகெங் கினுமுயிராய் நிறைந்தே
யிருந்த தவப்பொருளே
பலகா லமுமுன் னிருபதங்கள் பாடிப்
பாடிக் கசிந்துருகிப்
பரவும் விழிகள் புனலாறுய்ப் பருகி
யெ[illegible]து மனதுருகக்
கலையோ காலத் தெரிந்திருக்கக் கனக
வெளிகள் மறந்திருக்கக்
* கபிலைப் பசுவுங் கதறிக்கத்திக் கன்றைத்
தேடி வருவதுபோல்
மலமாக் கூதி யகலவென்பால் வந்துன்
னருட்பால் தந்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௫௪)

எந்த நாளு முனதருட்பே ரழகை
யறிவி லொருபிடியா
யிருத்தி மகிழ்ந்து கனககிரி யேறி
முடியை யீசனது
சிந்தை மிகுந்து புகழ்ந்துவாச் செல்வ
முடனே கல்விவாச்
செகச்சா லங்க டமைக்கடந்து சிற்சொரூப
மனம் புணர்ந்து
வந்துன் னுத முடிபருளு மௌனா
னந்தச் சுடர்விளக்கே

* கபிலைப்பசு - தேவபசு.

மாலா கியகிருஷ் ணன்றுணைவி வனச
மலரி னிலையாளே
மைந்த னிடம்வந் தெனைக்காப்பாய் மணியே
யோக வொளிமணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (ருரு)

கொஞ்சுங் கிளியே யருள்பழுத்த கொம்பே
கதம்ப வனத்தில்வளர்
குயிலே யிமயா சலத்தில்வருங் கொடிவான்
மதியே பேரொளியே
அஞ்சு தொழிலுக் கதிகாரி யதிமோ
கனமே மாமாயை
யமுத வசனி நான்மறைக்கு மடங்கா
தகண்ட பெருவெளியே
* விஞ்சு புகழ்சேர் திருமகளும் வேதன்
மனையா ளொடுநிதமும்
மிகுந்து பணியு மரியயனும் † விபுதர்
முனிவர் மறையோர்கள்
வஞ்சி யேயுன் பதங்காண வகையு
மறியார் வளமயிலே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (ருசு)

ஏதோ மனத்தின் விபகார மிதனு
லுபர்த்தி தாழ்த்தியென
விறந்தும் பிறந்து நாகமதி விருந்து
மனது சஞ்சலிப்பப்

---

* விஞ்சு - மிஞ்சிய. † விபுதர் - தேவர்கள்.

வேதா பேத மிகப்பேசிப் பெருமை
பெறுமை யிதனாலே
பெற்ற சுகந்தா னினிப்போதும் பிரியா
துன்ற னிருசரண
வேதாந் தவருட் கமலமதை விருதாப்
பிடித்துக் கருதிநிற்ப
வெட்ட வெளியோ னேகனுடன் விளங்கக்
கருணை நிலைபருள்வாய்
மாதா வேமெய்ஞ் ஞானமுதே வரையின்
முடியில் வளர்பவளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௫௭)

சேற்றுத் துருத்தி வெகுபுழுக்கள் சுகமா
மென்ற னகமெனவே
சொல்லி வளருங் கருநாடு சூளைக்
குப்ப னுத்தியதால்
பார்த்துப் பிடித்த புழும்பாண்டம் பகைத்தே
யேமன் ஞானுடைக்கும்
பனங்காட் டிலுறை நரிநாய்கள் பருந்தும்
விருந்தா யருந்திமகிழ்
ஊற்றைப் பிணத்தை யெனதெனவே யுகந்து
நின்ற சுகம்போது
முனது.பதங்க ளென்மனத்து ளுறவே
கருணை மிகவளிப்பாய்
மாற்றொன் றில்லாத் தருட்கனக வரையின்
முடிமேல் வளர்பவளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௫௮)

எடுத்த சனன மிறக்குமுன்னே யென்சிந்
தையுணீ வரவேண்டு
மிரவும் பகலு முனதடியை யேற்றும்
வரநீ தரல்வேண்டும்
அடுத்த கலக மிருவினைக ளறவே
சிவத்தி லுறவேண்டு
மனுட்டா னுதி தன்னையிழந் தமல
சுகத்தைப் பெறவேண்டும்
தொடுத்த படியே யெனைச்சார்ந்து தூக்கி
யெடுத்து நடுவணையிற்
சுகமா யிருப்ப வரமருள்வாய் துவாத
சாந்த நிலையாளே
* மடுத்த கனத்தி நின்மயத்தி மடமேல்
கருணைக் கடலாளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (ருக)

உந்திக் கமலத் துறைவாழ்வே யோங்கா
ரத்தி சதுர்க்கோணத்
தொளிரு மிதய நிலையாளே யுமையே
கமலா சனமணியே
சிந்தித் திடவே யறுகோணஞ் செறிந்த
மனையி னிலையாளே
செபமோ கினியே டாகினியே சிந்தா
மணியே யோகினியே
சந்தித் திடமே யுன்னிருதா டனையே
யருள்வாய் தற்பரையே

---

* மடுத்த - நிறைந்த.

சகல பகவான் றிருக்கிருஷ்ண சாமி
துணைவி பார்வதியே
வந்தித் திடவே தேவரெலா மகிழத்
தோற்று மலர்க்கொடியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௯0)

மூகம்பார்த் தொருவர் பேசாமல் முனிவாய்
ராக்ஷ தர்கள்போலே
முடியப் பழித்த பழிப்பாலே முனையு
மழுங்கி யென்றனுயிர்
அகந்தா னழுகு தினியதைத்தா ஞரோ
டுரைப்ப தருட்கடலே
யதிக வினையே னற்பருக்கே யனைத்தும்
வசிய மாகுதையோ
சகந்தா னகைத்தால் ஞானியென்பர் தமியேன்
பருவம் பொருந்தாமற்
றூயே யனையாய் வேண்டுவரந் தயைசெய்
திருத்தி யெனதுளத்தில்
மகனு மெனவே யருள்புரிவாய் வடிவே
வேத மறைமுடிவே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௯௧)

அரசே யென்ற னகத்துயிரே யமுதே
கருணை மதிநுதலே
யகண்டா காரப் பெருவெளியே யமலச்
சுகமே யந்தரமே
உரைசேர் மறையின் முடிமுதலே புணர்வே
புணர்வி னொளிச்சுடரே

யோத லறியா வதிசயமே யுமையே
யிமையோர்க் கரசான
தரைசேர் தண்டைச் சிலம்பணியுந் தாளி
பணிதி யணிதோளி
தருணு தருணச் சிவபுரத்தி சர்வா
னந்த பரம்பரத்தி
வாகீசை யிமயா சலத்திலிறை மயிலே
யெனக்குன் கிர்பைபுரிவாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௬௨)

ஒன்றே கனக முடிமுதலே யொளியே
வெளியே * யகண்டிதமே
யுலகா சாரங் கடந்துநின்ற வுமையே
யமலச் சுகப்பொருளே
என்றே யுலக மனைத்துயிர்க்கு மிரவும்
பகலு மெங்கெங்கு
மிருநா ழிகைநெற் கொண்டேநை யிசைய
வளர்த்த மலர்க்கொடியே
நன்றே மூலா தாரமுதற் றுவும்
பருவ நடுவணையிற்
றணைழந்த பரமே நிதிமயமே சாதாச்
சாகாப் பூரணமே
மன்றே நடன மிடுசரண மயிலே
குயிலே சிவபதியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௬௩)

---

* அகண்டிதம் - பூரணம்.

ஆய்ந்த வுன்ற னருணூலே யடுத்தே
யிழையாத் தொடுத்தெடுத்து
மதனைக் கயிறு முறுக்கிமன ரழுக்கை
யிருத்தி யுன்றனிரு
தோய்ந்த சிவக்கால் தனைப்புகட்டித் தொண்ணூற்
றாறு கருவிமயல்
தொடுத்த சடத்தை யிகழ்ந்துனது துவாத
சாந்த நிலைதனிலே
பாய்ந்த படியே குடியாகப் பலசொற்
பனமுங் கண்டுவிடப்
பதத்தைக் கடந்தே யிதத்துடனே பானர்
தந்த சிவபுரத்தில்
வாய்ந்த வாஞ்சை யுடன்புகழும் வானே
வானோர் தொழுந்தேனே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கூச)

அருளுக் கிறிவா யிருந்ததெய்வ மமர்ந்த
திருநாட் கொடியேறி
யலங்கா ரமுமாச் சித்தமெனு மமை * கே
டகத்தி லெழுந்தருளி
மருவு மனதைப் பலிகொடுத்து வரிசை
யுடனே நடுவீதி
வரிசை பலவா மதிசயங்கள் வகைதா
னுரைக்க முடியாது
சுருளப் பிரியா ரதமேறிச் சோதி
வதன வெளிதாண்டிச்
சுத்த † வியோம நிலையதனிற் சுகமாய்
நிறுத்திக் கொடியிறக்கி

* கேடகம்-ஒருவகை வாகனம். † வியோமம்-ஆகாயவெளி.

மருளற் றிருப்ப வருள்புரிவாய் வாலாம்
பிகையே காரணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கூடு)

ஊசி முனியின் மனத்தையுன்னி யுயர்ந்த
மனிதர் மயிர்பதினு
ரென்று நுழையா விடத்தில்தம ரொடுங்கி
யடங்கிக் குறிபார்க்கில்
காசிப் புனலு நிறைந்தகங்கைக் கரையுங்
கடந்து திரைகடந்து
கனக மணியி னொளிகடந்து கருணைக்
கடலுந் தான்கடந்து
பேசும் பருவ முரைகடந்து பெருமை
சிறுமை நமைக்கடந்து
பேயி னுடனே பேயனுமாய்ப் பிரமை
கொண் டென்ற னறிவழிந்து
வாசித் தடமே கடந்துநின்ற மௌனா
னந்த மெனக்கருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கூகூ)

செல்ல மனது மடங்கியபின் சென்றே
யூமைப் பருவமது
சேர வரவே யறிவழிந்து செகத்தோர்
நகைத்துப் பகைத்திடவே
அள்ளி முளரித் தடந்தாண்டி யருணு
தயம ரவிதாண்டி
யடங்கி யிருக்கச் சிவபுரத்தி லடியே
னடியாய் நிலைக்கவருள்

நல்ல கமல முகத்தாளே நந்தி
விடையோ னிடத்தாளே
நறுமா மலர்ச்செஞ் சடையாளே நதிகள்
பெருகும் பதத்தாளே
வல்ல பரையே பரம்பரையே மௌன
தீப மோகனமே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௯௭)

அடர்ந்த ககன முடிவினிலோ ரமுத
நதிதான் பெருகிவர
வதனைப் புசித்துப் பணிதந்தே யடியேன்
மனதா லயமாகத்
தொடர்ந்த சிவமே யநுக்ரகித்துத் தொல்லை
வினையைப் பறக்கடித்துத்
தொலையாச் செனன வழிதொலைத்துச் சுகமா
யிருக்க வருள்புரிவாய்
படர்ந்த வருண மணிநுதலே பரம
சுகவா னந்தமதிற்
பாவ மகன்ற மனத்துள்வளர் பத்மா
சனியே வான்மணியே
மடந்தைப் பருவ முடையாளே வளர்மின்
கொடிபோ லிடையாளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௯௮

அணுவுக் கணுவா யிருக்குமுனை யறிய
வசமோ வருட்கடலே
யார்தா னறிவா ரரிபிரம னவுரா
லறியா வதிசயத்தாய்

குணமுற் றகன்ற நிரஞ்சனமே குறியற்
றிருந்த பரம்பரமே
கொள்ளைப் பிறவி தனையகற்றுங் கொடியே
ககன மின்கொடியே
கணுவற் றகண்ட வருட்கரும்பே கண்ணின்
மணியே மணியினுள்ளே
கலங்கா திருந்த வொளிச்சுடரே கருணைக்
கடலே நவமணியே
மணமுற் றொளிர்பூங் கமலமிசை வளருந்
திருவே மலைமகளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௯௯)

நெஞ்சிற் சபலம் பொருந்தாது நின்னை
யறிவா லுணர்ந்தொன்றாய்
நினைக்கப் போகின் றதுவுமிலை நெறிமாற்
றுயருமாறதுபோல்
பஞ்சுப் பொறிபோற் பவமகலப் பாவும்
நினைப்பு சளுமகலப்
பரிந்தென் பால்வந் தருள்புரிவாய்
பரமானந்த சுகப்பொருளே
அஞ்சு முடலா யிருப்பவளே யாறுங்
கடந்த பரம்பரையே
யமுத வசனத் திருக்கிருஷ்ண ஞதித்
துணைவி யந்தரியே
வஞ்சி நவமோகனரூபி வதனும் புயத்தி
யருண் மயத்தி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௱)

பச்சை முழுப்பொன் னிறமுடனே பளிங்கு
பவள முடனீலம்
பருத்த மேக முடனுகைப் பாவி
யிருக்கும் பசுங்கிளியே
அச்ச மறவே யதன்மீதி லருண
வுதய ரவிகோடி
யகண்டா கார ரூபமதா யமர்ந்த
சிவமோ கனமாதே
செச்சை யடிமே லணிச்சிலம்புஞ் சிறுகிண்
கிணித்தண் டைகளொலிக்கச்
சிவஞா டிருக்குங் கொலுமுகத்தைச் சிறியேன்
காண வருள்புரிவாய்
வச்சவுனது பொருளெனக்கு வாத்தாற்
கருத்தி லுரைத்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எக)

அணங்கே நவபீ டாசனியே யருளே
யுதய மதிச்சுடரே
யாகாயத்தில் முளைத்தெழுந்தே யருவி
முளரி நிலையாளே
இணங்கு மடியார் நினைந்தபடி யிசைந்த
புவன நவமணியே
யேகா கார மாகவெனை யெடுத்துன்
னருளைக் கொடுத்தாள்வாய்
பிணக்கு மலமா வாதிகளிற் பிரியும்
விடநீ காட்டாதே
போரா யிரத்தி தவபுரத்தி பேசா
மோனக் கொடிமடலே

மணங்கொண் டிருக்குங் குழலாளே வந்தென்
றனையாட் கொண்டருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௭௨)

குடும்ப மெனுமைக் கடலதனிற் குலவு
முடலா கியதோணி
குறித்தே பிரமன் வகுத்தவகை கொள்ள
மேற்கால் கீழ்க்காலாய்த்
தடம்புக் கியதோர் நாளையிலே தடித்து
வழியோர் சுழியேகிற்
றுறுமாறு யோர்நொடியிற் றுனே யொதுங்கிக்
கிடக்கு தையோ
திடம் புக்கிடவே நேர்கரத்தாய் சேர்ந்து
வரவே கரையொதுங்கிச்
செத்தே தபவாப்ப் பார்த்தருள்வாய்ச் செஞ்சொற்
கிசைந்த திருமாதே
மடம்பார் முடிவி னடனமிடு மதிசூடியபே
ரொளி விளக்கே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௭௩)

கல்லாக் கபவர் முகம்பார்த்துக் காத்துக்
கிடந்து விழிப்புனலாய்க்
கரையக் கரைய விதம்பேசிக் கலங்கித்
திரியக் கடையேனும்
நல்லார் பதத்துக் கானதொழில் நடத்தை
யுறிய வெனதுமதி
நம்ப வுறுதி யருள்புரிவாய் ஞான
னந்தச் சுடர்விளக்கே

பொல்லா வறுமை தனையகற்றிப் பொழுதை
மறைத்துச் சாமேகம்
பொழியும் வகைபோற் கவிமேகம் பொழிய
மொழியில் வாக்களித்தே
வல்லா னுக்கி யெனையாள்வாய் வாலாம்
பிகையே நாரணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எச)

அரிபிரம் மாதி தேவரொடு மலையைக்
கடைய விடம்பிறக்க
வதனுற் பயந்தே யபயமிட வபயங்
காத்தோன் கரியுரித்தோன்
எரியப் புரத்தை நகைத்தெரித்தோ னிறையோ
னென்ப றியாதா
ரிறையோ னுடலில் நீபாதி யிருந்தே
செய்த விபகாரம்
தெரியா துலக மறியாதோ சிவனுர்
தமக்கோர் தொழிலேது
தேகம் நீயுன் றெழிலெனவே செப்பு
மறைக ளநுதினமும்
வரிவில் தரித்த மலர்க்கொடியே வந்தென்
றனையா தரித்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அயைாம் பிகைத்தாயே. (எரு)

இறையி லிருந்த வதிசயத்தை யெவரா
லறிய வசமாகு
மீசன் றனக்குட் டானறிவா னிருமா
நிலத்தோ ரறியாரே

நிறையுங் கடலு நிலம் * பவன நெருப்பு
ககன மறியாதே
நின்னை யறிந்தார் பிறப்பிறப்பு நிலத்திற்
றிரும்ப முளையாரே
அறையஞ் சிலம்பு மிகவொலிக்க வமுத
கிரணச் செஞ்சரணி
யடியே னறிவுக் கோரறிவா யமைந்தே
யிருந்த பரம்பரையே
மறையின் முடிவி னடனமிடும் வனச
மலர்ப்பூம் பதத்தாளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எசு)

கருத்தோ செலுத்தச் சல்லடைக்கண் களைப்போற்
கலங்கி மயங்குதையோ
கனவி லெவர்க்கு மபகாரங் கருதி
னுப்போற் காணலுற்றேன்
பருத்த விருளில் விழிக்குருடன் பாதை
யறிந்து நடப்பானோ
பதியே யெனது மதிவினையால் படும்பா
டிவைகா னேதுசொல்வன்
ஒருத்த ருதவி யதுங்காணே னுனையே
யடைந்தே னொளிச்சுடரே
யுதித்த கதிர்முன் னிருள்போலு மோட்டி
வினையை வாட்டிடுவாய்
வருத்த மறிந்த தாயேயுன் மலர்ப்பா
தந்தில் வீழ்ந்தடுத்தேன்

---

* பவனம் - காற்று.

மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௭௭)

சத்த பரிச மொடுரூபந் தரித்த
ரசமா கனக்கந்தந்
தாவும் பொறிகள் தாமறியுந் தனையே
யறியுங் காணமது
உற்ற வுயிர்தா னிவையறியு முயிர்தா
னறியு மதுசாக்ஷி
யுகந்த சாக்ஷி தனையறிய வொருவர்
தமையு நான்காணேன்
முத்த வறிவு முடையோர்தாம் முதா
சாக்ஷி தனையறிந்து
மோகா வேசந் தனைக்கடந்த முனிவ
ராளே திருபதங்கள்
வைத்தென் சிரசிற் றியானமுடன் மகிழ்ந்தே
யிருக்கும் வகைபுகலாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௭அ)

தனதென் றிருப்ப ருலகமதிற் றந்தை
யொடுதாய் தனதாமோ
தனந்தான் றனதோ வகந்தனதோ தழுவு
மனையாள் தனதாமோ
எனதென் றிருந்த பாழுமுட லிதுதான்
றனதோ மனந்தனதோ
வெல்லாம் பிரபஞ் சவிர்த்தியினு லிதம்போற்
காவி லிசைந்திருப்ப
உனது பதத்தை யான்பிடித்தே யுணர்ந்தொத்
திருக்கா வகையெடுத்தே

னுடலும் மனதும் வினைவசத்தா லோங்கித்
தள வடிக்குதையோ
மனது நீங்கி யெனதுவச மாகக்
கருணை யதுபுரிவாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (எகூ)

காண வேண்டு மிருபதத்தைக் களிக்க
வேண்டு மநுதினமுங்
கவலைக் கடலா கியவினைகள் கரைய
வேண்டு மெனையகன்று
தோண வேண்டும் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் றுணைவி
யுனது திருக்கருணை
தோற்ற வேண்டும் நடுவணையிற் றுவாத
சாந்த வெளியில்மனம்
பூண வேண்டு மருளமுதம் புசிக்க
வேண்டு மெனதுடலம்
புகழ வேண்டு மருட்கவிதை பொழிய
வெனக்குன் னருள்புரிவாய்
வான மதியே * யபரஞ்சி மணியி
லிருந்த சவுந்தரியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அ0)

அத்து விதமே சிவபுரமே யணுவி
லணுவே யகண்டிதமே
யமுதச் சிவமே யழகொழுகு மருணை
[illegible]தலே நவநிதியே

---

* அபரஞ்சி — புடமிட்ட பொன்.

முத்த ரறிவே கனகமுடி மோனப்
பதியே வதிரசத்தின்
முக்ய ரசமே நவமுடியில் முடித்த
பரமே திருப்பரையே
சுத்த வெளியே வெளிக்குநடு சூழ்ந்த
வொளியே வொளிக்குமுனக்
தோய்ந்த திரையே திரைக்குமப்பால் தோய்ந்த
வெளியே வளிகனலே
மற்று முளப்ர பஞ்சமுறு வடிவே
யெனது மலைமகளே
மயிலைப் புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அக)

* மருத நிலத்தோ ைெருபாலில் வந்து
வணங்கக் தனமறலி
வருண னிருதி யருணனொடு வாய்வு
முடிவி லீசான்யன்
பொருந்தி வணங்க வமரர்முடி புனையும்
பதத்தி யருண்மயத்தி
பூமா தொடுவா ணியுவணங்கும் பொன்னு
பரணி பணிபூணி
கருது மடியார் நினைவி லுள்ளங் கரைந்த
வதனி கல்யாணி
காமக் கிரிபீ டாசனியே கன்னி
யுமையே தாரணியே
வருநற் பருவமாக்கியெனை வளர்சே
வடிக்கா ளாக்கிடுவாய்

* மிருதநிலத்தோன் - இந்திரன்.

மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அஉ)

தக்க திரிகோ ணசனத்தி சகல
புவன மானசத்தி
சர்வ பூத மானசத்தி சகலா
கமங்க ளானசத்தி
திக்கு முடையா யமர்ந்தவளே திரிகோ
ணதீ பப்பொருளே
செம்பொற் கலசத் தனத்தழகி திவ்ய
சோதி மயமான
புக்கு மடியார் சிந்தையினில் புகழ்ந்து
நடன மிடுஞ்சரணி
பூத மைந்தாய் நாதாந்தப் பொருளா
யிருந்த மலர்க்கொடியே
மக்கு மெனது மனச்சலன மறுத்துக்
கருணை மிருந்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அங)

அனைத்து மகண்ட முடிவிலொன்று யருளாய்ப்
பழுத்த தவப்பொருளே
யகில புவனத் தனுகரண மான
சுகமே யற்புதமே
செனித்த பிறவித் துயரறுக்குஞ் சீர்வாள்
பிடித்த கரத்தழகி
தினமு முனையே பணிந்தவர்கள் சிந்தை
கிலேயா யிருப்பவளே
கனத்த மயிடா சுரன்சிரத்தைக் கலங்க
வுதைத்த பதத்தாளே

கருணைக் கடலே பாகிதியே கண்மூன்
றுடைய கற்பகமே
மனத்துட் சலன மறக்கருதி மலர்ச்சே
வடியை யளித்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம்பிகைத்தாயே. (௮௪)

தூரங்கம் பதினு றங்குலமே சுகமாய்
நடன மிடுஞ்சரணி
தொலையா வெளியே வெளிமுதலே சுயம்பிர
காச நிலையானே
இரங்கு மடியார் சிந்தையுள்ளே யினிதாய்
வளரும் வாரிதியே
யிலகு நினைவு முடையவளே யீன
ரகம்விட் டிருப்பவளே
அரங்க முடிவில் நடுவணைபி லமுதாய்ச்
சொரியு மருணதியே
யமல சுகத்தை யடியே னு மடையு
மறிவு தாவேண்டும்
வரங்க ளினிவந் தருள்புரிவாய் வனசா
சனத்து விருப்பவளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௮௫)

உம்பர் முனிவர் முதலோர்க்கு முணர்தற்
கரிதா யிருப்பவளே
யோதா வேத முணர்பவளே யுயிருக்
குயிரே யொளிக்கொளியே
அம்பு படர்ந்த விழிப்பொருளே யால
முடியி லிருப்பவளே

யானர் தமது நினைத்தருளு மடியா
ருளத்துண் மணிவிளக்கே
கும்ப முனிக்கும் வியாசருக்குங் குலவு
நவசித் தாதிகட்குங்
குறிகருந் திக்குட் பாலர்கட்குங் குறியே
யருளும் நிலையாளே
வம்பில் பழுத்த ரசக்கனியே மதமோ
கினியே யோகினியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அசு)

தொர்ந்த வினையா யிருந்தவினை தொலைக்கு
மருந்தா யிருந்தவளே
துக்க சுகமா யிருந்ததனைத் துடைக்குங்
கதியா யிருப்பவளே
* அந்த கனுமா யிருந்துமவர்க் கதிகா
வலுமா யிருப்பவளே
யரியு மயனு யிருந்துமவர்க் கப்பா
லாகி யிருப்பவளே
முந்தி நடுவா யிருந்துமதன் முதலாய்
முடிவா யிருப்பவளே
முத்தர் சிவமா யிருந்துமருள் மோனப்
பதியா யிருப்பவளே
வந்தித்திடநீ வந்தெனக்கோர் வழியைக்
காட்டி யாதரிப்பாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அஎ)

* அந்தகன் - எமன்.

பூத மைந்து சதுர்க்கரணம் புலனை
ரஞ்சும் பொறிகள்பத்தும்
புகழும் வித்யா தத்துவங்கள் பொருந்தோ
ரேழுஞ் சிவமஞ்சும்
பேதா பேத மோராறிற் பிடித்த
தேகக் கோடியினிற்
பிறந்தும் பிறந்தே யிறந்திறந்து பொய்யைப்
புசித்தே பொய்பேசிக்
காத லுடைய மனத்தையுன்றன் கருணை
விழிகொண் டினிநோக்கிக்
கவலை தணிய வரமருள்வாய் கண்ணே
யெனது கண்மணியே
நாத மகண்ட பெருவெளியில் வளரு
நடனத் தாண்டவத்தி
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அஅ)

ஆரா ரகமு நீயானா யாரா
வமுது நீயானா
யாரா ருயிரு நீயானா யாவர்
பொருளு நீயானாய்
போரா யிரமு முடையாளே பேதா
பேதம் பேசியென்ன
பெருமை சிறுமை நீயானாய் பிரியா
வருளு நீயானாய்
நாரா யணியே பூரணியே நளினா
சனத்து ணடிப்பவளே
நாட்ட மறியா தவருளத்தும் நடனம்
புரிந்தே நிற்கிலையோ

வாரா கினியே தயைபுரிவாய் வாலாம்
பிகையே பலவகையே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (அசு)

திட்டா தினது மொழிகேட்டுத் தமியேன்
பிழைக்கும் வழிதேடித்
தயைசெய் வதுமுன் கடனலவோ தாயே
கருணைக் கோர்முதலே
சுட்டா யிருக்கு முலகினுள்ளோர் கலங்கிப்
பிரிய வருள்புரிவாய்
கமலா சனியே மாமணியே கருணா
நிதியே கற்பகமே
முட்டா திருந்த சலனமிவை மூழ்க
வடிப்பாய் முழுமுதலே
முனிவோர் புகழுந் திருக்கிருஷ்ண மூர்த்தி
துணைவி மோகனமே
வட்டா * காயத் தொளிர்சுடரே வாலாம்
பிகையே வந்தாள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கூ0)

தத்வா தீதச் சுடர்விளக்கே தமியே
னுயிரா யிருப்பவளே
சர்வ லோக தயாபரியே சாக்ஷாத்
கார மானவளே
சித்த மோனத் தடியார்தஞ் சிந்தை
யிடையிற் குடியான

* காயம் - ஆகாயம்.

சேஷா பரணி மலர்ச்சரணி திருவே
யருவே திருவுருவே
வித்தா யடியிற் கனகசபை மேலாய்ச்
சுகமாய்ச் * குண்டலியாய்
விளங்கா நிற்கு மருட்கனியே மேலோர்
கீழோர் தொழுபவளே
வற்று துலவு மருட்கடலே மகிழ்ந்தென்
றனைவந் தாண்டுகொள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சுக)

அம்மா வுனையே யடுத்தவர்கட் கனைத்து
முலக வசியமுண்டா
மஷ்டாங் காதி யோகமுட னடியு
முடியுங் கவனமுண்டாம்
தம்மாற் சாபா நுக்ரகமுஞ் சகல
மூர்த்தி காமாகுஞ்
சட்மே வெகுநாள் நரைதிரைக டமையே
யகற்றித் தனியிருக்கும்
சும்மா வவர்கள் விசலசைந்தால் தொடர்ந்தீ
ரெழுபார் சுழன்றுருளுந்
திக்க சுகமு மணுகாது சுகரு
பாதி யருளமையும்
வம்மா வதைத்தா னேதுசொல்வேன் வாக்கு
மனதுக் கடங்காதே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (சுஉ)

---

* குண்டலி - மூலாதாரம்.

பொன்னே நிறைந்த புதுமலரே புகழ்சேர்
மறையின் பொருளணங்கே
பொற்று மரைப்பூங் கமலமதிற் புகழ்ந்தே
யிருக்கும் போதகமே
மின்னே பவழக் கொடிவடிவே மேக
மனைய கருங்குழலே
விளங்கு தவபீ டாசனியே வித்தாய்
மாமாய் மறைமுடிவில்
முன்னே பழுத்த கதிப்பழமே முதிர்ந்த
மொழியிற் படர்ந்தகொடி
முதலே நுதலே குடியாக முடிவா
யிருந்த மோகனமே
வன்னே பொருந்த வருளளிக்கும் வாலாம்
பிகையே வான்மணியே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௬௩)

தூல சூக்ஷ்ம காரணமே தொலையாக்
கருணை வாரிதியே
துவாத சாந்த வெளிதனிலே சுகமா
யிருக்கும் நிரந்தரமே
மேலாம் தவத்துக் கதிகாரி விரிந்த
கமல நடுப்பீடம்
வியாபித் தொளியாய் வெளியதன்மேல் வெளியா
யிருந்த மெய்ப்பொருளே
ஆல கால விடமருந்து மாறு
ரிடப்பா கத்தில்வள
ரமுதே தேக வொளிமயமே யருணம்
புபத்திரி யம்பிகியே

வாலாம் பிகையே யுனையடுத்தேன் வந்தென்
றனைநீ காத்தருள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கூச)

மூன்றே யெழுத்தா யிருப்பவளே முனைமே
லெழுத்தே பதினைந்தா
முதலா யிருபத் தெட்டாக முடிவா
யிருந்த மோகனமே
நீண்ட சமையா சாரமுமாய் நெறியந்
தாமாய் முகமாகி
நிகழா தாரக் குண்டலியாய் நின்றே
யிருந்த நேரிழையே
பூண்ட வடியா ரகந்தோறும் பொன்னம்
பலமாய் நடனமிடும்
பொருளே யருளே யெனையாளும் பொன்னே
கன்னி யுண்மணியே
* மாண்ட குருவாய் வந்தவளே மருவுஞ்
சுகத்தைத் தந்தவளே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (கூரு)

ஆறு சமயங் கடந்துநின்ற வருண
நிதியே சுந்தரியே
யாசா பாச மகன்றவர்பா லருளா
யிருந்த வருந்ததியே
தேறும் பதினெண் புராணமுமாய்த் தீபி
கையுமாய் நின்றவளே

* மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட.

திக்கோர் வடிவாய் நிற்பவளே செகமே
வடிவாய் நின்றுயே
கூறு மன்பத் தொன்றதிலுங் கோடி
கோடி மந்திரமுங்
குறிக்கு மனந்த வேதமுமாய்க் குறிப்பா
யிருந்த பாமாதே
மாறி யெனது மலமறவே வந்தே
யடிமை கொண்டாள்வாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௯௬)

மூக்கட் பரம ரிடப்பாக முதலாய்
முளைத்துத் தழைத்தவளே
முன்ன மவனை யீன்றவளே முடிவி
லவனை யாண்டவளே
செக்க ரிளமா மதிவதனத் தெளிவிற்
றெளிவே தேன்மொழியே
தேவி யாதி பரஞ்சோதி ஸ்ரீபீ
டாதி யருளாதி
பக்கத் துணையே பார்வதியே பரமேஸ்
வரியே காரணியே
பஞ்சா க்ஷரியே யுலகேழும் படைத்த
தாயே பைங்கிளியே
மக்கள் தமைப்போ லெனைக்காக்க வகைநீ
யருள்வாய் வளமயிலே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௯௭)

தில்லை யதனுள் நடனமிடுந் திருவே
யருவே திகழுருவே

தெளிந்த பரமே சிவபரமே செகசூத்
திரநான் மறையேமால்
அல்லைத் தொலைக்கு மருமருந்தே யமுதா
னந்தக் கடற்பெருக்கே
யறிவுக் கறிவாய் நீயிருந்தே யனைத்துந்
துதிக்க வருள்பரையே
எல்லை கடந்த பரவெளியே யிசைபுட்
களமே யகண்டிதமே
இதத்துக் கிதமா யிருப்பளே யிரவு
பகலா யொளிப்பவளே
வல்ல மதிகூ டியவனிடம் வளரும்
வாழ்வே யென்கோவே
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௯௮)

அணியுங் கனக வொளிமலையே யமுத
நதியே யருட்கடலே
யதிகா ராதி தேவதையே யகண்ட
முடிவி லொளிச்சுடரே
பணியு மணியும் புயத்தாளே பரநா
தாந்த மடத்தாளே
பழகு மடியா ரிருதயத்துட் பாவி
யிருக்கும் பனிமொழியே
துணியு மனதா கியயோகி தொடரும்
படியே தொடர்பவளே
தூங்கா துறக்க மானவளே தொலையாச்
சுகமுண் டானவளே
மணியங் கிரணி விளையாடி வளருங்
கொலுவீற் றிருப்பவளே

மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௯௯)

நான்வே றெனநீ வேறுனுப் நானு
வேதப் பொருளானுப்
நாயே னினியா ருடன்பேசி நண்ணுங்
குறையைப் போக்குவது
தான்வே தாந்த முடிவானுல் தனக்கோர்
செயலு முண்டாமோ
சர்வா னந்தி சக்காத்தி சட்கோ
ணத்தி சதுர்க்காத்தி
தேன்வே றுரிசை யுண்டாமோ தீபத்
தொளிவே றுண்டாமோ
தேக முயிரு முயிர்க்குயிராய்ச் சிவமே
யொன்று பரனுமே
வான்வே றுண்டோ திருக்கிருஷ்ணன் வளருந்
துணைவி நீயுரையாய்
மயிலா புரியில் வளரீசன் வாழ்வே
அவையாம் பிகைத்தாயே. (௧௦௦)

அவையாம்பிகை சதகம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அவையாம்பிகை சதகத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ	
அஞ்சு	2
அடர்ந்த	41
அடியார்	22
அணங்கே	43
அணியுங்	59
அணுவுக்	41
அத்துவித	48
அம்மா	55
அரசே	37
அரிபிர்	45
அருளுக்	39
அலையிற்	24
அவகா	28
அவையாம்	1
அழியச்	5
அனைத்து	50
அன்பத்	27
ஆ	
ஆண்ட	24
ஆய்ந்த	39
ஆரா	53
ஆழி	57
இ	
இறையி	45
உ	
உச்சிக்	2
உடலும்	25
உந்திக்	36
உம்பர்	51
உற்றூர்	26
ஊ	
ஊசி	40
எ	
எங்குஞ்	23
எங்குநி	5
எடுத்த	36
எண்ண	10
எந்தநா	33
என்ற	16
என்ன	12
ஏ	
ஏதோ	34
ஏழையெ	31
ஏன்றூன்	18
ஒ	
ஒன்றே	38
ஒன்றோ	26
ஓ	
ஓல	23
க	
கண்ணை	6
கருத்தோ	46
கல்லாக்	44
கவலைக்	21
கள்ள	18
கனத்த	20
கனிந்து	29
கா	
காண	48
காமக்	17
காவே	11
கான	32
கி	
கிளியே	20
கு	
குடும்ப	44
குலந்தான்	30

செய்யுள்.	பக்கம்.
கொ	
கொஞ்சும்	34
கொடுங்	31
ச	
சத்தபரிச	47
சி	
சிந்தாமணி	14
செ	
செடத்தை	11
செல்ல	40
சோ	
சோத்ர	15
சோற்றுத்	35
த	
தக்க	50
தட்டா	54
தத்வா	54
தந்தை	8
தனதென்	47
தி	
தில்லை	58
தீ	
தீரா	7
து	
துரங்கம்	51
தூ	
தூல	56
தே	
தேனே	4
தொ	
தொந்த	52
ந	
நல்லார்	22
நா	
நாளோ	16
நான்வே	60
நி	
நிலங்கால்	33
நீ	
நீர்மேற்	30
நெ	
நெஞ்சிற்	42
ப	
பச்சை	43
பஞ்சா	4
பண்டு	3
பறந்த	10
பா	
பாகுசேரு	13
பாதாம்	1
பூ	
பூத	53
பெ	
பெரியோ	19
பே	
பேயே	9
பொ	
பொன்னே	56
ம	
மண்ணுல்	27
மருத	49
மு	
முகம்பார்த்	37
முக்கட்	58
மூ	
மூலத்	17
மூன்றே	57
மெ	
மெய்யிற்	7
வ	
வன்ன	8
வி	
விதியின்	13
வினையின்	29
வெ	
வெகுநாட்	14

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

திவ்ய தேசயாத்திரையின் சரித்திரம்: (இந்தியாவிலுள்ள பல திவ்ய ஸ்தலங்களின் மகிமையும் விசேஷங்களும். அந்த ஸ்தலங்களுக்கு இந்நூலின் ஆசிரியர் யாத்திரை செய்த வரலாறும்) 2 0 0

சிவமஹாபுராணம்: வேதவியாசமுனிவாருளிய பதினெண் புராணங்களு ளொன்றாகிய இந்நூல் வடமொழியிலிருந்து தமிழில் வசனரூபமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது: (48 படங்களுடன் கூடியது) 5 0 0

திருவெங்கைக்கோவை: (சிவப்பிரகாச சுவாமிகளருளிய இவ்வரிய கோவைக்கு நூதனமாய் எழுதப்பட்ட பதவுரை, கருத்துரை, விசேஷ உரைகளுடன்) 2 8 0

இந்து பைபில் என்னும் ஆரியர் சத்தியவேதம்: உபநிஷத்துக்கள் முதலிய ஹிந்துமதத்தின் உண்மைகள். [நூலாசிரியர் படத்துடன்] 1 12 0

மதவிருக்ஷம் : (உலகத்திலுள்ள பெரிய மதங்களின் சரித்திரமும் வரலாறும்: (மூன்று பாகம் அடங்கியது) ... 1 12 0

குசேலோபாக்யானம்: (குசேலரது திவ்ய சரித்திரத்தைக் கூறும் இந்நூல் 620 பக்கங்களும், 772 செய்யுட்களும், ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் பதவுரை, பொழிப்புரை, விசேஷ உரைகளும், 28 படங்களும் கொண்டுள்ளது).... 3 0 0

ஸ்ரீ விவேகாநந்த விஜயம்: விவேகாநந்த சுவாமிகளின் திவ்விய சரித்திரமும், அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங்கத்திரட்டும்: (சுவாமிகள் படத்துடன்) 1 4 0

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ச விஜயம்: (ஸ்ரீ விவேகாநந்த சுவாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் அற்புத சரித்திரமும், கதாமிர்தமும்: பரமஹம்சர் படத்துடன்) 1 4 0

ஸ்ரீ சங்கர விஜயம்: ஆதி சங்காசாரிய சுவாமிகள் சரித்திரம் (ஆதி சங்கரர் படமும், சிருங்கேரி ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் படமும் கூடியுள்ளது) 1 0 0

ஸ்ரீ பகவத்கீதை: (ஸ்ரீமத் பொன்னம்பலசுவாமிகளியற்றிய கூடார்த்ததீபிகை என்னும் உரையுடன்) ... 2 0 0

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, **87**, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

ஸ்ரீ பக்தலீலாம்ருத வசனம்: (82 பக்தர்களின் சரித்திரம்) 3 0 0

பிரபோத சந்திரோதய வசனம்: அல்லது மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்) 1 0 0

பிரபுலிங்கலீலை வசனம்: (நூதனமாய் தமிழில் வசனப் படுத்தப்பட்ட அரிய நூல்) 0 12 0

பழமொழி அகராதி: (இதில் தமிழ் நாடுகளில் வழங்கும் சுமார் 12,000 பழமொழிகள் அகராதி வரிசையாகத் திரட்டி அச்சிடப்பட்டுள்ளன) 2 0 0

நைடதம் மூலமும் உரையும்: (இதில் அன்னமும் தமயந்தியும் அமைந்த உயர்ந்த ஆப்டோன் வர்ணப்படமும், 27 சித்திரப்படங்களும் அடங்கியுள்ளன) 2 0 0

ஷை மூலம் (செய்யுளகராதியுடன்)... ... ... 0 12 0

விநோதரசமஞ்சரி: (நூதனமாய்ச் சேர்க்கப்பட்ட தமிழறியும் பெருமாள் கதையுடன்) 1 2 0

நாலடியார்: (மூலம், பதவுரை, பொழிப்புரை, விசேஷவுரை, இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்புகளுடன்) ... 1 2 0

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்: வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் பல அரிய விஷயங்களைத் தமிழில் வசன ரூபமாகத் திரட்டி ஸ்ரீமத் சச்சிதாநந்த சுவாமிகள் மாணாக்கர் ஒருவர் இயற்றிய அரிய நூல் [நூலாசிரியர் படத்துடன்] ... 1 4 0

தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு: முதல் மூன்று பாடல்களுக்கு விரிவான உரையும், நூல் முழுதும் வரும் பாடல்களிலுள்ள அரும் பதங்கட்குக் குறிப்புரையும் அடங்கியது (உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு) சுவாமிகள் சரித்திரம், படத்துடன் 1 0 0

திருவாசகம்: (புதிய பதிப்பு) மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆப்டோன் படத்துடன்: இப்பதிப்பில் செய்யுள்கள் மூலத்தை வாசிக்கும்போதே கூடியமட்டும் பொருள் விளங்கும்படி சந்தங் கெடாதவண்ணம் சந்தி பிரிக்கப்பெற்று, பைகா (பெரிய) எழுத்தில் நூதனமாய் அச்சிடப்பட்டுள்ளன: மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சரித்திரமும் காலவரையறையுடன் நூதனமாய் எழுதிச்சேர்க்கப்பட்டுள்ளது ... 1 0 0